

Hodics *

CS. SIMON ISTVÁN

Furcsamód
egy régi könyvből kihullott
préselt, szikár növény
fordította rád a figyelmem,
Hódegyháza, Hodics.

(Ilyen növény nincs)
Falu voltál
A Harangod, Haranga, Aranka
partján.

Csak foszlányaiban fölidézhető,
fölsejlő hajnali hangulat
a tört-tető alatt;
mezítlábas gyerekek
a befagyott Harangán,
halálraedződés,
kukoricáskenyér-szorongás.

Túl korai,
túl kései gürcölés,
fehéren sárgán virágzó
szikes,
nádcsirókkal megmotozott
akácfanyílás,
kerekerdőn túli
fehér fészek voltál!

„Ebek harmincadja”
s nem
„eb ura fakó”!

* A vers a szerző *Varasodás* című kötetében jelent meg (Újvidék, 1992. 29-30.).

A Haranga-sor helyén
gyom és fairtás.
Eltűnt az iskola
a nagykocsmá
a gazdakör.

..... Elmúlt.....
a herbekölés
kátyus, romos bontásba
borult alkonyat,
gyermektelen, sűrű, sajgó csönd:
megáll benne a kés.